

Sygn. akt VIIK 636/19

UZASADNIENIE

W dniu 25 maja 2019 roku ok. godz. 18.05 D. P. jadąc samochodem marki F. (...) nr rej. (...) w m. P. została zatrzymany przez patrol policji do kontroli. Sposób prowadzenia auta wskazywał, że kierujący może być nietrzeźwy.

(notatka urzędowa-k.1)

Oskarżona została poddana badaniom na stan trzeźwości.

Badanie przeprowadzone o godz. 18.36 wykazało 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 18.42 wykazało 1,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 18.55 – 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

D. P. ma 66 lat, posiada wykształcenie średnie -techniczne, jest mężatką, nie ma nikogo na utrzymaniu, pozostaje na utrzymaniu męża, posiada dom i samochód.

(wyjaśnienia oskarżonej -k.57v)

Oskarżona nie była karana.

(karta karna –k.8)

Oskarżona nie jest chora psychicznie, ani upośledzona umysłowo.

Nie jest również uzależniona od alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych.

Miała zachowaną zdolność rozumienia i pokierowania swoim postępowaniem.

(opinia psychiatryczna –k.29)

Oskarżona na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Wyjaśniła, że autem jechała nietrzeźwa, bo wcześniej faktycznie piła alkohol w domu, a konkretnie ćwiartkę wódki.

Wyraziła żal i skruchę.

(wyjaśnienia oskarżonej -k.14v –k. 57v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, przyznającej się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżona nie zgłaszała uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

Za odpowiadającą standardom uznano opinię sporządzoną przez biegłych psychiatrów.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **D. P.** swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżona naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawiła się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżona jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązana była do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżona jest winna, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonej to, że przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie była karana, a nadto stan nietrzeźwości wykazywał tendencje malejącą.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i wysoki stopień intoksykacji alkoholowej.

W ocenie sądu karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku, będzie kara grzywny. Ilość stawek (80) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, wysokość każdej stawki (10) zaś, sytuację majątkową oskarżonej.

W związku z tym, że oskarżona zagrażała swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierowała samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonej wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Zakaz ten orzeczono na najkrótszy możliwy okres czasu.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 4 kk orzeczono o zaliczeniu oskarżonej czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a§2kk orzeczono wobec oskarżonej świadczenie pieniężne. Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Mając na uwadze postawę oskarżonej oraz sumę dolegliwości związanych z wymierzoną karą i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzonym świadczeniem pieniężnym w ocenie Sądu jest to wystarczającą reakcją na czyn, którego dopuściła się oskarżona.

Sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, bowiem nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu męża.